

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejeman:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Izda vsak dan svezor izvenredno nedelje in praznike.

Inserti veljajo: petstopenjska petletna vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserti itd.
to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna "Telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka.

Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Prva seja občinskega sveta.

Volitev župana.

Pred mestno hišo je bilo že ob 9. dopoldne opažati živahno vrvenje. Ljudje so se zbirali v gručah ter živahno gestikulirajoč razpravljali o prvi seji novoizvoljenega občinskega sveta.

Ob pol 10. so jeli prihajati napredni občinski svetniki. Ko se je pojavil dr. Tavčar, so ga somišljeniki pred magistratom pozdravili s klici: »Živel naš novi župan!«

Ob 10.10. so bili v občinski posvetovalnici zbrani vsi napredni občinski svetniki. Kmalu nato je prišel zastopnik deželne vlade, vladni svetnik Kremenšek. Napotil se je takoj v zbornico. Za njim so jeli polagoma prihajati napredni občinski svetniki.

Zasedli so prvi dve vrsti sedežev na skrajni levi tik pri vratih v posvetovalnico. V prvo klop v prvi vrsti se je vsedel gosp. dr. Ivan Tavčar, poleg njega občinski svetovalec Dimnik.

Pet minut pred 10. so se odprla vrata galerije. Mahoma je občinstvo napolnilo galerijo do zadnjega kotička. Na strani, kjer se spodaj v dvorani nahajajo sedeži naprednih občinskih svetnikov, so se sedele narodne dame, gospe, ki so požrtvovalno sodelovale pri agitaciji za občinske volitve. Mirno je želelo občinstvo na galeriji, z napetostjo pričakujoč dogodkov, ki se imajo doigrati v občinski zbornici. Med tem je zabrnela s senklastega zbornika ura deset. Tihotno so se odprla vrata zbornice in vstopil je vodja klerikalne občinske delegacije dr. Fran Detela, tik za njim pa poštini oskrbnik Josip Štrukelj. Na galeriji je nekdo šepnil: »Klerikalci so tu!« Takoj je nastalo živahno gibanje na galeriji: ljudje so se nagibali preko ograje, da bi spoznali klerikalne junake. Dr. Detela in Štrukelj sta se vsedla v prvo klop na skrajni desnici. Sedela sta že par minut na svojih prostorih, a njuju somišljenikov se ni hotelo biti. Dr. Detela je nervozno pogledal na uro in takrat so se odprla vrata in vstopila sta Anton Rojina in Makso Lilleg. Rojina, stopajoč oblastno in ponosno zroč na nove klopi, delo njegovih rok, Lilleg s sklonjenim hrbtom in s sramežljivim pogledom v tla. Zopet so se široko odprla vrata

in preko praga je stopil v vsem svojem veličastvu dr. Ivan Zajec. S klobukom na glavi si je uravnal svoj astrahanski ovrtnik na dragoceni svoji zimski suknji, si zavil lepe svoje brčice in odprl usta, kakor bi hotel reči: »Sedaj pa smo tlela!« Za njim se je tiščal Jernejče Ložar in ostali klerikalci »minorum gentium«. Dr. Zajec se je s svojim adlatu som Ložarjem vsedel v prvo klop tretje sedežne vrste. Za njima so se vsedli ostali klerikalni občinski odborniki. Eden izmed njih, bled, suh, z boleznijo na obrazu, je postal pred klopjo ter previdno popihal prah s fotelja. Nato pa se je apatično vsedel ter prekrizal roki kakor k molitvi. Dr. Detela in Štrukelj sta mirno sedela na svojih mestih ter popolnoma ignorirala svoje somišljenike v centru. Točno pet minut čez 10. so vstopili Nemci pod vodstvom dr. Ambrožiča. Vsedli so se v klopi tik za Detelo in Štrukljev. Med njimi je vzbudil splošno pozornost Ferdinand Staudacher s svojo telesno obsežnostjo: sicer prostorni fotelj je jedva objemal njegovo telo. Ko so se Nemci vsedli na svoje prostore, se je z galerije slišal glas: »Dr. Zajec si ne upa pogledati niti na svoja tovariša Detelo in Štruklja na desni, ker sede tam tudi Nemci. — sad klerikalnega greha.« Neki starček na galeriji je menil: »Bil sem pri volitvi prvega slovenskega župana leta 1882. in takrat si pač nisem mislil, da bi se kdaj prestopili Nemci prag mestne zbornice. Po 29 letih pa so Slovenci sami — tisti, ki sede doli na desni — odprli vrata mestne hiše Nemcem.« Kazalec na uri je že kazal 10 minut čez 10. a vedno še ni bilo edinega zastopnika socialnodemokratske stranke. Vladni zastopnik Kremenšek je že sedel na svojem prostoru na estradi, ko je vstopil ves zasopih Etbin Kristan z rdečim nageljem v gumbnici. »Sedaj pa lahko pričnemo,« se je slišalo po dvorani. Kristan se je vsedel v zadnjo klop v četrti vrsti tam, kjer bi imela sedeti Ivan Kregar in Ivan Stefe, ki sta to pot — o ironija usode — morala izostati od seje in ki nima ne bosta kmalu ali morda celo nikoli sedela na mehkih, za nje že določenih foteljih. Ko se je Kristan vsedel, je prihitel k njemu dr. Triller ter mu smeje nekaj šepnil na uho. Smeje je Kristan zamahnil z roko. Takrat pa se je oglasil predsedniški zvonec in pričela se je seja...

Starostni predsednik občinski svetnik g.

Ivan Bonač

otvori ob 10. sejo, pozdravi občinske svetnike in konstatira, da je 43 svetnikov navzočih.

Občinska svetnika gg. Kregar in Stefe sta v smislu § 17. občinskega reda zadržana in sta vsled tega opravičena.

Konstatira sklepčnost, imenuje za overovalca zapisnika občinskega svetnika gg. Kneza in dr. Detelo ter predstavi vladnega zastopnika g. svetnika Kremenška.

Ker je seja občinskega sveta namenjena volitvi župana, naprosi starostni predsednik magistratskega svetnika viteza Bleiweisa, da prečita § 53. in 56. občinskega reda ter pozove po prečitanih §§ občinske svetovalce, da naj se priklasio k besedi, če želi kdo govoriti k volitvi župana, izjavi pa obenem, da se sme govoriti samo k volitvi župana in da je vsaka druga debata izključena. Nato imenuje za skrutinirja občinskega svetovalca dr. Trillerja in dr. Zajca ter odredi, ker se nihče ne oglasi k besedi, volitve.

Po končanem skrutiniju, katerega se je udeležil tudi vladni zastopnik, prečita občinski svetnik

dr. Karel Triller

izid volitev.

Pri volitvi je bilo oddanih 43 glasov, ker je odsotnost dveh občinskih svetovalcev po § 17. občinskega reda opravičena. Večina od 45 občinskih svetnikov je 23. Od oddanih glasov so dobili občinski svetniki:

Dr. Ivan Tavčar 23 glasov (burji nad eno minuto trajajoči klici: Živio! iz vrst naprednih občinskih svetnikov in z galerije, dr. Zajec pleska in se priklanja.)

dr. Detela 12 glasov,

dr. Ambrožič 7 glasov,

ena glasovnica je bila prazna.

Konstatira, da je izvoljen

dr. Ivan Tavčar.

(Ponovni dolgotrajni klici: Živio! — Predsednik zvoni.)

Nato vpraša starostni predsednik občinskega svetnika dr. Tavčarja, če sprejme volitev.

Viharno pozdravljen izjavi občinski svetnik dr. Tavčar:

»Zahvaljujem se svojim somišljenikom za izkazano zaupanje in izjavljam, da sprejem volitev, če

dobi moja izvolitev najvišje potrje-nje.«

Starostni predsednik pozove nato vladnega zastopnika Kremenška, da izposluje takojšno predložitev izvolitve dr. Ivana Tavčarja za župana v najvišje potrjenje ter zaključi sejo.

Državni zbor.

Vlada je danes na usta železniškega ministra barona Försterja povedala, kaj da hoče storiti za nastavljenec državnih železnic. Prejšnja vlada je hotela dovoliti 14 milijonov, sedanja jih hoče dati 21.

V naslednjem podajamo poročilo o tej seji:

Čeh Vojna je pojasnjeval, da to, kar hoče vlada storiti za železničarje, je vse premalo. Železniški uslužbenci ne morejo izhajati s svojimi dosedanjimi prejemki. Kdor hoče imeti dobro funkcioniranje železnic, mora glasovati za zboljšanje razmer železniških nastavljenec.

Nemec Kroy je zastopal stališče, da bi železniška uprava lahko dobila iz svojih dohodkov ne samo tistih 38 milijonov, ki se jih zahteva za železničarje, nego še veliko več, če bi se nehal švindel z refakcijami in z znižanjem voznin in tovarnin.

Čeh dr. Körner je utemeljeval resolucijo, zahtevajočo, naj se ugodni željam strojevodij in železniških zdravnikov in naj se izravnaajo difference, ki so nastale vsled podraževanja raznih železnic.

Čeh Neumann se je zavzemal za zvišanje stanarin železničarjem in revizijo zakona o certifikatih. Če že vlada ne mara vsega dovoliti, naj vsaj preveč ne odšepne od odsekovih predlogov.

Soc. dem. Tomšik je zahteval pojasnil, kako stališče pravzaprav zavzema vlada glede odsekovih sklepov. Vlada naj bi ne čakala groženj, marveč naj določi svoj kolikor mogoče obsežni program na korist železničarjev.

Železniški minister Förster je najprej pojasnil, da so se od 1893. leta povišale plače železničarjev v Avstriji ne za 16% v primeri z 28% na Saksonskem, 33% na Pruskem in 45% na Ogrskem, marveč za 27%. Vrh tega so se od 1. 1908 zvršila nadaljnja zvišanja, ki znaša-

jo 12%. Železničarjem je treba dohodke zvišati. Prejšnja vlada je hotela za nastavljenec drž. železnice porabiti 14 milijonov, sedanja hoče dovoliti znatno več. Odsek si je z lahkoto pomagal čez vprašanje o pokritju tega izdatka. Zahteval je utesnitev refakcij in redukcijo osebja. Z redukcijo osebja, v kolikor je sploh mogoča, se minister strinja, a zmeta je, misliti, da se bo kaj več prihranilo. Ravno tako je z refakcijami. Teh ni več mnogo in kar jih je dovoljenih so res potrebne. Vlada si bo morala pomagati z zvišanjem tarifov, kar bo obremenilo produktivne stanove, sicer pa bo morala vlada tudi upoštevati neugodno stanje drž. financ in zlasti drž. železnice. Kar se vladne akcije tiče sta njeni kardinalni točki: zvišanje stanarine za uradnike, poduradnike in sluge in zvišanje plač delavcem. V celnem obsegu pa vlada ne more ugoditi zahtevam odseka. Zboljšanja se razglase pred Božičem in stopijo v veljavo 1. januarja 1912. Letni izdatki, ki jih provzroči to zvišanje, bodo znašali 21 milijonov kron. Končno je minister prijateljsko, a z vso resnobo posvaril železniške osebe, naj nikar ne misli na pasivno resistenco.

Češki soc. demokrat Marek je zastopal stališče, da sprico velike odgovornosti, ki jo imajo železničarji, pač ni umestno stiskanje pri plačah. Govornik se je z vsem zavzemal za najnižje kategorije železniških uslužbencev in izjavil, da so odsekovi predlogi minimum tega, kar morejo železničarji sprejeti.

Poljak dr. Gorman je poudarjal, da poljski klub kakor sploh prebivalstvo privoščijo železničarjem zboljšanje njihovih dohodkov, želi pa, da bi železničarji ne sikanirali prebivalstva.

Slov. klerikalci dr. Benko vč je opozarjal, da predlaga odsek 38 milijonov, vlada pa ponuja same 21 milijonov in je vpraševal, če si zbornica to pusti dopasti.

Debata je bila s tem končana. Generalni govornik soc. demokrat dr. Ellenbogen je priznal, da je treba v drž. gospodarstvu vzdrževati ravnovesja, pa je opozarjal na velike prihranke, ki jih dela država za gotove namene sedaj ravno tako, kakor pred aneksijo.

Generalni govornik Čeh Buřival je ostro grajal, da hoče vlada dovoliti samo 21 milijonov.

LISTEK.

Na Volgi.

Spisal dr. R. Marn.

Najrajši bi zapel slavošpev v verzih nate, Volga! Sprejela si trudnogo, izmučenega potnika v svoje naročje; dala si mu nove nade, dvignila mu potrtega duha ter svežega in okrepčanega zopet vrnila rodni zemlji. Bila si čarovnica, bila si zdravnica, hvala ti!

I.

Sestrična moja, Amalija Osipovna, je živela dolgo vrsto let na Ruskem, kjer je imel njen soprog — tudi kranjski rojak — trgovino z lesom ob Suri, pritoku Volge, daleč tam že blizu Kazani. Otroci so dorasli za šolo in ta razlog je bil odločilen, da se je rodbina pred dobrim letom vrnila v domovino. Franc Osipč je pa trgovino v Rusiji še vedno obdržal.

Amalija Osipovna nam je opisovala rusko življenje, navade in kraje in je svoje pripovedovanje vedno končevala: »Volga, Volga, po nji se mi toži! Vse drugo lahko pogrešam, toda Volgo moram spet videti.«

In pravila nam je veliko o Volgi, o tej opevani vodi, o prometu, o prijetnosti vožnje na nji, da se je tudi mene polastilo hrepenenje, videti matuško Volgo, ki nam je iz slovenskih spisov o Rusiji tako malo znana.

Zelja se mi je izpolnila. Franc Osipč me povabi, naj letošnji dopust porabim za potovanje na Rusko pod njegovim vodstvom. Kdo rajši nego jaz!

Sestavili smo program za enoindvajset dni. Z Amalijo Osipovno se odpeljeva v Peterburg, kjer naju počaka Franc Osipč, odtam jo odrinemo potem na Volgo, naš zaželjeni cilj. Pridržil se je nam še ljubeznjivi potni tovariš in prijatelj gospod Ivan Mejač, ki bi že davno rad potoval po Ruskem, a ni našel družbe, sam pa ni hotel iti. In nas četvorica je tvorila družbo najlepše harmonije in prijateljstva, da bi si človek nikoli boljše ne mogel želeli.

Preskrbeli smo si potne liste — najpotrebnejšo stvar za to potovanje. Brez denarja bi se morda še dalo shajati, brez potnega lista se v Rusiji ne more biti, oziroma niti čez mejo priti. Pomnim pa takoj že tukaj, da nismo imeli nikjer nobene sitnosti ali nadlegovanja od strani policijskih oblasti. Kjer smo se ustavili, smo oddali potne liste na policijo v vidiranje, to pa preskrbi že hotelir sam in v tem oziru ni bilo treba nič skrbeti. Le potni list ali pasport je treba v redu imeti in potuje se po Rusiji bolj neovirano nego po drugih deželah.

Sredi julija sva se s sestrično odpeljala z opoldanskim brzcem iz Ljubljane. Celo pot mi je morala pripovedovati o Rusiji in spraševal sem

jo tudi, kako se to in to pravi po ruski. Vožnja je nama hitreje pretekla kakor sva mislila in na Dunaju sem ji že odgovarjal: harašó! Besedo harašó — ima nekako pomen »dobro, izvrstno« — sem po Ruskem največkrat slišal in največkrat rabil. Z južnega kolodvora na Dunaju sva se odpeljala na severni kolodvor in tu je naju čakal prijatelj Mejač, ki ga bom odslej imenoval kakor so mu Rusi rekli: Ivan Fomič.

Vozne listke smo vzeli direktno v Peterburg in se ob desetih zvečer odpeljali proti severu. Bili smo štirje v kupeju, torej ni bilo dosti misliti na udobno spanje.

»To pa ni harašó,« se je oglasil Ivan Fomič; jaz sem ga kajpada začuden pogledal, videč, da že zna toliko ruski kakor jaz. Opazivši to, je smehljaje izlekel drobno knjižico »Plyglott Kuntze« ruskega jezika in zdaj sem si bil na jasnem, kje je vzel svoje znanje. Čeprav sem sicer nezaupen in ne dam nič na take bukvice: »in kürzester Zeit schnellstens malayisch zu lernen«, vendar nama je navedeni Kuntze začetkom jako dobro služil. Pozneje so že toliko ruski znala, da ga ni bilo treba na pomoč klicati. Knjižica vsebuje namreč vsa najpotrebnejša vprašanja, odgovore, nazivanja, ki se rabijo na potovanju, bodisi na železnici, v hotelu, v prodajalni, pri briveni itd.

Kajpada sva se hitro poglabila v knjižico in se učila brati in izgovar-

jati. Takoj na meji sem že porabil modrost, ki sem jo črpal iz Kuntzeja, ter zahteval po ruski čašo čaja.

»Stanakan čaja!« sem prav samozavestno rekel natakarku. Ta me je debelo gledal, a se je končno diskretno nasmehljaj in popravil: »stakan čaja«. Besede stakan si namreč prejšnji večer nisem dobro zapomnil in jo malo podaljšal, no, zato sta se pa Amalija Osipovna in Ivan Fomič dobro nasmejala na račun blamirane Evropejca.

Pa tudi jaz sem prišel na svoj račun.

Sestrični sem rekel, naj ona za naju govori ruski, dokler se midva ne priučiva, saj je leta in leta itak samo ruski občevala. To je storila. Opazil sem pa, da njeno ruščino popolnoma razumem, Rusi pa velikokrat ne. Večkrat je morala kakšno vprašanje dvakrat ponoviti, da jo je sprevednik, natakark ali kak sopotnik razumel. Spočetka sem se ji samo muzal, končno sem se ji parkrat glasno zasmejal.

»Kaj se mi smeješ?« mi je ježno rekla.

»Ker misliš, da govoriš ruski, pa govoriš po večini slovenski.«

In to je morala priznati. Samo eno leto ni več ruski govorila, pa je zdaj že začela mešati slovenski in ruski kakor ji je bilo bolj prav. No, v dveh dneh se je pa že spet privadila in govorila čisto ruski, v treh dneh sva pa s Fomičem že znala ono meša-

nico, ki jo je govorila prvi dan, ker sva zelo na ušesa vlekla, kaj in kako se je okrog naju govorilo.

V takih razmerah nam je vožnja do Peterburga kaj hitro pretekla, kajti zunaj je bilo le malo zanimivega videti. Vsa ruska Poljska od naše meje do Varšave je pravzaprav žalostna zemlja. Nepregledna ravan na obeh straneh železne ceste! Nikjer nobenega hrička ali vsaj grička, zemlja pusta, neobdelana, brez gozdov in sadnih dreves, le tupatam par borovcev ali belokožna breza. Name je ta žalostna zemlja s še bolj žalostno zgodovino napravila tužen, slab vtisk. Pa tudi drugod po Ruskem notri do Volge ni vtisk veliko boljši. Značaj teh pokrajin je pač drugačen kakor smo ga mi navajeni, ki smo takorekoč preveč razvajeni od mične okolice naše Gorenjske, Dolenjske ali Spodnjega Štajerja.

Omeniti pa moram, da sem zoper pričakovanje opazil veliko tovarn ob progi na ruskem Poljskem. Povedali so mi pa, da so lastniki teh tovarn po večini inozemske tvrdke, ki ustanavljajo na Ruskem tovarne, da jim ni treba plačevati carine za svoje izdelke. Sempatja, če smo se vozili mimo kakega mesta ali večjega kraja, je tudi oko uživalo mikavnejšo izpremembo: hiše v zelenju dreves, lepo obdelano polje in pri kolodvorih celo vrtno gradje. Zanimanje se nam je posebno vzbudilo pri vožnji mimo Čenstohova.

(Dolje prihodnja.)

Kiše se pridna, vestna in snažna gospodinja

na deželo, vajena kuhinje in domačih opravil.
Plača po dogovoru. — Dopisi pod
„Gospodinja“ na uprav. »Sl. Naroda«

! Trboveljski premog !

v kosih in kockah, zadnji najboljše in
najcenejše kurivo za štedilnike in peči,
kakor tudi

! suha drva !

med po dnevnih cenah v hišo dostavljeno

Ivana Treo
Cesta na Rndolfovno železnico 10. Telef. 274.

Ugodna prilika!

V lepem jako prometnem kraju sp. Stajerja
kjer je železniška postaja in pošta,
je naprodaj

trgovska hiša

z vrtom, njivo in travnikom.

Hiša je jako lepa, dobro zidana, ima krasne
trgovske prostore, kakor tudi prav lepa pri-
vatna stanovanja, kleti, hleve itd. — Hiša,
oziroma posestvo se proda radi rodbinskih
razmer. Cena vsega skupaj je K 20.000.—
Letnega prometa se doseže še nad 100.000 K.

Da se tudi eventualno v najem za več let.

Natančnejša pojasnila daje posestnik
Anton Verbič, trgovec v Sevnici ob Savi, Stajersko.

Kavarna Central

Sv. Petra nasip 37.

Danes in vsak dan koncert

slovitega tamburaškega zbora „Javor“
iz Zagreba,

obstoječ iz 4 dam in 2 gospodov.
Bogati spored sestoji iz narodnih slo-
vanskih popevov in tamburaških glas-
benih umotvorov.

Posebnost: krasni ženski četvero-
spov, ki je povsod vzbujal navdušenje
in priznanje.

Začetek ob 8. zvečer. Vstop prost.

Kavarna vso noč odprta.

K obilni udeležbi vabi z velespoštovanjem
Štefan Miholič, kavarnar.

Založništvo

L. SCHWENTNER

v Ljubljani

poroča tri mojstvska dela svet. književnosti
v slovenskem prevodu:

EMILE ZOLA
POLOM

Roman iz vojne l. 1870/71.
Preložil Vladimir Levstik.
Osmerka, IX — 549 str.
Cena: Broš. 5 K 60 v,
eleg. vez. 6 K 80 vin.

CHARLES DICKENS
OLIVER TWIST.

Preložil Oton Zupančič.
Osmerka, 259 strani.
Broš. 5 K,
eleg. vez. 6 K 20 vin.

J. S. MACHAR
RIM.

Preložil V. M. Zalar.
Osmerka, 259 strani.
Cena: Broš. 3 K,
eleg. vez. 4 krone.

Kontorist, popolnoma zmožen
stov. in nemškega
jezikla v govoru in
pisavi, trgovske ko-
respondence in knji-
govodstva, ter je spreten, trezen in zanesljiv
delavec, ne pod 28 let star

se sprejme
v žganjarni Roberta Diehl v Celju

kamor naj se tudi pošljejo ponudbe s prepisi
izpričeval ter navedbo reference in zahtevo
plačila. Vstop lahko takoj ali po dogovoru.

Bogata zaloga
najfinejših rokavic
pravi francoski parfumi

in vsi v to stroko spadajoči
predmeti v najfiniši kakovosti
667 Za obila naročila se priporoča

OTILIJA BRAČKO
Ljubljana, Dunajska cesta 12, v Mathianovi hiši.

Zelezna to kina-vino

lekarstva
PICCOLIJA
v LJUBLJANI, Dunajska cesta,
obsega navedeno množino
železa v nasprotju z dru-
gimi železnatimi kina-vini,
ki obsegajo samo toliko
železa kakor navadna ka-
minzina vina in nimajo torej
nobene zdravilne vrednosti.
To dokazuje več kemijskih
analiz in tudi ona, ki se je
izvršila po odredbi c. kr.
ministrstva notranjih zadev.
Zelezna to kina-vino lekarstva
Piccoli je jači slabokrvne,
nervozne, vsled boleznosti
bele osebe, slabe in bolezo
izgledajoče otroke.
Steklenica s 1. 2 K, 3
steklenice K 6-60. Voznina
in zaveznina prosti.

zastopniki se iščejo
po vseh večjih mestih za sklepanje po-
sojil z uradniki proti zaznambi plače
ter v svezi z zavarovanjem na življenje.
Ponudbe pod „K. V. 120-3621“ na Ru-
dolfa Mense, Dunaj 1, Sollerstraße 2.

Za slabokrvne in prebolele
je zdravniško priporočeno črno dal-
matinsko vino

Kuč
najboljše sredstvo.

4 steklenice (5 kg) franko K 4-50
Br. Novakovič, Ljubljana.

Dijakom in dijakinjam popust!

Modna trgovina
O. Jezeršek
na Mestnem trgu
priporoča
svojo veliko izbiro damskih
čepic, perila, zavratnic,
pletenin, rokavic, predpas-
nikov, kožuhovine itd. ::
po znano nizkih cenah.

Kupujte v slovenski trgovini!

Dama
ki ji je kaj teče na sru-
nem nogovanju, stoji
ki boče odpravi po kakor
tudi dobiti in obratno učno
učno, se uvrsti le z
hiljnim mlečnim
mliem s konjickom
(Znamka lesen konjček).
Bergmann & Co., Dolin a. L.
Kromat po 50 v se dobi v
vseh lekarnah, drogerijah in
trgovinah s parfumi.

Malo rabljeni stroj
za merjenje manufakturnega blaga
(sistem „Exactness“)

se prodaja
radi opustitve trgovine po zelo zmerni
ceni. — Posebno praktično za sestavo
inventure. — Naslov, kje se stroj lahko
ogleda, pove upravništvo »Sl. Naroda«.

Ant. Krejči
Ljubljana, Wolfova u. št. 5.
priporoča svojo bogato zalogo
najmodernejših, najfinjših
kožuhovin,
klobukov,
in čepic.
Blago ceno in solidno.

Štajerske purane in purice

angleško zaklane, oskubljene, ponuja po K 1-50 kilogram
bruto pro neto tehtano, po poštnem povzetju
Josip Cernelč, Sv. Peter pod Sv. Gorami, Stajersko.

Robec „Lissue“ je najprikladnejše darilo za Božič. :: ::
Robec „Lissue“ je najfinjši in najtrebnejši damski žepni robec.
Robec „Lissue“ stane tucat samo 9 kron 60 vinarjev. :: ::
Robec „Lissue“ se dobiva v Ljubljani samo pri tvrdki: ::
Franc Souvan sin.

Imam v zalogi še mnogo tisoč krasnih
reklamnih koledarjev za novo leto
po brezkonkurenčno nizkih cenah.
Kateri gg. trgovcev želi kaj cenega in okusnega,
naj se oglasi ali naroči pismeno pri domači tvrdki
iv. Bonač v Ljubljani, nasproti glavne pošte.

Velika božična prodaja
po znatno reduciranih okazijskih cenah!
Ogromna zaloga izgotovljenih oblek za gospode in dečke ter
konfekcije za dame in deklice. Velikanska izbira kožuhovina-
stih jopic in paletetov za dame, mikado (sako) z različno kožu-
hovinasto podlago, ter mestnih in potnih kožuhov za gospode.
Angleško skladišče oblek — **O. Bernatovič**
Mestni trg št. 5 Ljubljana Mestni trg št. 5.

Odprto pismo.
Gospod Ubald pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.
Imam 6 mesecev staro dete, katerega je do drugega meseca dojila mati. V
drugem mesecu pa je začela moja žena hraniti s Sladinom (doktor pl. Trnkoczyja
»sladnim čajem«) Kakor hitro je začel otrok uživati Sladin, ga nismo mogli več
pripraviti do tega, da bi vžival materino mleko. Od tistega časa dobiva le Sladin
in je tako dobro rejen, da ga vsakdo občuduje, kdor ga vidi. — Ker sem trdno
prepričan, da je Vaš Sladin dobro redilno sredstvo za otroke, prosim, pošljite mi
še 30 zavojev, ker ga hočem še drugim priporočiti. — Z odličnim spoštovanjem
21./I. 1909. **Franc Dekleva, trgovec, Slavina (Prestranek) Notranjsko.**

Varčne gospodinje!
Dočim daste za vsa druga otročja redilna sredstva 1—3 K, velja „Sladin“
ali dr. pl. Trnkoczy-ja „Sladni čaj“ 1 zavoček z 1/4 kg samo 50 vin. Na tisoče
otrok ga zavživa z najboljšim uspehom. — Glavne zaloge: v Ljubljani **lekarna**
Trnkoczy, zraven rotovža; na Dunaju v lekarnah Trnkoczy: VIII, Josefstädter-
strasse 25; III, Radetzkyplatz 4; V, Schönbrunnerstr. 109; v Gradcu: Sackstr. 3.
Razpošiljanje po pošti. — Prva največja eksportna tvrdka. — Preizkušeno
lekarnarsko blago. — Drogijske cene. — Maslin za živinorejce. — Tel. 190.

Za Božič znižane cene!
Raznovrstno perilo, na-
mizne oprave, nogavice,
srajce za gospode, po meri.
Žepni robci,
perje in puh priporoča
Anton Šarc, Ljubljana
Selenburgova ulica št. 5.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Dolnška glavica K 2.000.000.
Stritarjeva ulica šte. 2.
Rezervni fond 300.000 kron.
Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjižnice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.
Promese Kreditnih srečk 26 K 2. jan. 300.000 K : Promese za bližnja žrebanja. :
Promese Srečk za uravnavo Donave 16 K 2. jan. 120.000 K Vse 4 promese skupaj 56 K.
Promese Ljubljanskih srečk 10 K 2. jan. 50.000 K
Promese Zemljiških srečk II. em. 6 K 5. jan. 100.000 K